

Какво прави впечатление в таблица 5? Религиозната литература вече заема 11 място със средногодишен брой 129 книги, който е 12 пъти по-голям от този през 1986-1989 г. През 1990 г. раздел „религия“ съдържа 18 заглавия с тираж 266 хил., а в края на периода (1994 г.) нараства 9 пъти по отношение на броя на заглавията и 2.6 пъти по отношение на тиража. Българският читател получи възможност да се запознае с религиите по света като християнството с неговите разновидности, исляма, индуизма, будизма, юдаизма, китайските религии и други.

Раздел „политика“ е на второ място по средногодишен брой на издаваните заглавия - 349; на трето - раздел „технически науки“ - 332. Значително напред в класацията - на четвърто място - е педагогиката - особено учебните пособия във връзка с изучаването на основите на пазарната икономика, правните науки, медицината, техниката, компютрите.

Нисък е средногодишният брой на седем раздела - под 50 заглавия, като в два от тях - „бит“ и „градоустройство, архитектура“ са издавани под 50 заглавия и през отделните години. Раздел „Икономика на търговията“ е с 3 заглавия през 1991, 1992 и 1994 г., като през 1990 и 1993 г. липсва. Раздел „езикознание“ изчезва през 1991-1992 г. - само с 1 издадено заглавие (1990 г. - 112; 1993 - 157; 1994 - 130). Нараства раздел „общ отдел“ - 1990 г. - 104 заглавия; 1991 - 94; 1992 - 127; 1993 - 194; 1994 - 252. Явно голямото разнообразие затруднява отнасянето на дадено заглавие към определен раздел.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

За целия доосвободенски (72-годишен) период средно са издавани по 23 книги за

година. Предприемчиви просветени българи са успявали в различни краища на света да отпечатат книги на български език.

В епохата на своето Възраждане българите търсят в книгите опора за национално сплотяване и утвърждаване. В мрачните столетия на османското робство книгата е символ на българщината.

Походът на българската книга успешно продължава в следоосвободения период (67-годишен), като средно на година се издават по 1334 книги. България не е вече оная „безкнижница“ от преди столетие, а навлиза в европейската и световната цивилизация.

С бързо разрастващо се производство на книги се характеризира социалистическият период (45-годишен). Средногодишно се издават по 3606 заглавия в тираж 38 млн. екземпляра. Нарастването на книгоиздаването съответства на увеличаването на образователното равнище на нацията. По данни от преброяванията на населението равнището на грамотността на населението на 8 и повече години от 14.5% (за мъжете - 23.1%, за жените - едва 5.6%) през 1877 г. достига 68.4% (за мъжете - 79.6, за жените - 57.2) през 1934 г. и 91.4% (за мъжете - 95.7, за жените - 87.0) през 1965 г.

Стремжът към демократизация на обществото след 1990 г. се отрази и на книгопроизводството. Средногодишният брой на издадените заглавия (1990-1994) достигна 4628 в 48 млн. тираж. За петте години са издадени общо 23141 заглавия.